

Brieven aan een beginner ¹⁾

door **Dr. C. N. Johnson.**

(Vertaald door **Mej. C. Isebree Moens.**)

(Brief No. 1.)

Waarde vriend! Zoo juist verneem ik, dat u in de tandheelkunde besloot te gaan studeeren, en ik kan niet nalaten, u te zeggen, dat ik zeer veel belang in dat feit stel. Niet dat het als een bijzonder feit beschouwd behoeft te worden, dat iemand voor tandarts gaat studeeren, of dat ik me voorstel, dat u zoozeer van de meeste andere studenten, die u reeds voor zijn gegaan, zult verschillen, maar toch blijf ik de overtuiging houden, dat u mogelijk wèl van hen zoudt kunnen verschillen. Juist daarom boezemt u mij belangstelling in, en is dat hoofdzakelijk de reden, waarom ik u deze brieven schrijf. Wanneer ik op mijn eigen loopbaan, en op die van zoovele vrienden vakgenooten terug zie, ben ik overtuigd, dat we heel wat innerlijke, verborgen gebleven

¹⁾ Noot van de Redactie: Deze brieven zullen in de volgende afleveringen, ongeveer over den geheelen nieuwen jaargang, voortgezet worden. Zij zullen het lot van den jongen aanstaanden collega in de verschillende fasen van zijn studie meemaken, en hem volgen gedurende de eerste jaren in zijn praktijk. Het is te hopen dat zij den beginner gedurende den moeilijksten tijd van zijn ondervindingen op wetenschappelijk gebied, op het moeilijke pad zullen voorlichten.

hoedanigheden verwaarloosd hebben; hadden we dat niet gedaan, maar integendeel, hadden we ze zorgvuldig ontwikkeld, dan zou dat een groote zegen voor de professie en voor onze eigen welvaart geweest zijn. Ik zal trachten u enkele van de fouten, die ik zelf gemaakt heb, en die ik van de anderen gezien heb, duidelijk te maken, en u heel openhartig de vergissingen opnoemen. Ik zal u niets vertellen, wat ik zelf niet ondervonden, of van anderen gezien heb, en dus kunt u alles, wat ik u hier vertel als waarheid aannemen. Als ik bijzonder persoonlijk ben in mijn opmerkingen, zoowel tegen u als tegen mijzelf, dan is dit alleen om u te overtuigen van de ernst, waarmee ik tracht u goed te doen, want ik heb meer uw welzijn op het oog, dan dat ik wensch uit te munten op literarisch gebied, of dat ik zou trachten die brieven zoo aantrekkelijk mogelijk voor te stellen.

Om op volkomen zuiver standpunt met u te staan, komt het mij gewenscht voor, u vooruit te waarschuwen, dat ik mogelijk enkele dingen zeggen zal, die met het oog op uw tegenwoordig standpunt niet erg aangenaam voor u zullen zijn, en ik laat u daarom volkomen vrij, deze brieven al of niet te willen lezen. Ik dring aan niemand mijn overtuigingen op, maar wanneer u vrijwillig er toe besluit ze te lezen, dan moet u niet klagen, als ik u dingen zeg, die naar mijn meening, meer noodig voor u zijn, dan dat u ze gaarne hoort.

Om te beginnen spijt het mij, u er op opmerkzaam te moeten maken, dat, nog vóór gij de drijfveeren grondig overwogen hadt, uw besluit om de tandheeskunde te gaan bestudeeren, reeds vast stond. Met andere woorden: u hebt uw besluit in die richting gedreven, zonder dat gij het minste begrip hadt van de zedelijke verplichtingen, die gij op u laadt door het kiezen van een wetenschappelijk vak. Met een voorstelling als ware uw vak enkel en alleen een zaak, begint gij uw loopbaan, en ik ben onwillevend genoeg, om u verder te zeggen, dat ge, tenzij gij uw opvatting daaromtrent wijzigt, verstandiger deedt, uw studie niet verder

voort te zetten. en eenig ander vak te kiezen. Hiermee bedoel ik hoofdzakelijk, dat het een groote dwaling is, om een wetenschappelijk vak uit te oefenen, als geldmaken uw voornaamste doel is. Dit sluit niet uit, dat men niet in staat is geld te verdienen in de tandheekunde, noch dat men zoo lichtzinnig moet zijn om niet de finantieele voor- en nadeelen te weten van het beroep, dat ge zult uit gaan oefenen. Dit beteekent slechts, dat als uw eenigste eerezucht uit geldmaken bestaat, en gij geen ander hooger levensdoel voor oogen hebt, gij niet geschikt bent om aan de hooge roeping van een der geleerde vakken te voldoen; ook kan niemand, die met zulke beginselen zijn doel tracht te bereiken, zichzelf ooit het hoogste geluk scheppen. Iemand, die enkel en alleen een zakenman is, bereikt nooit de aan het ideale grenzende toestanden, die bij de geleerde beroepen voorkomen, toestanden die in den loop der jaren het volmaakte nabij komen, en die immers het hoogste zijn, wat een mensch hoopt te bereiken. Het valt niet te ontkennen dat het geld nuttig en noodzakelijk is, doch het opstapelen van geld geeft iemand nooit dat verheven gevoel, die voldoening, die men in zijn werkkring verkrijgt, door het lijden der menschheid te verzachten, en door bij te dragen tot de welvaart en het geluk van het geslacht.

En toch als ik er over nadenk, kan ik me niet voorstellen, dat gij er zoo geheel anders tegenover zoudt staan, dan de collega's, die vóór of na u in de tandheekunde gestudeerd hebben. Als die hooge idealen ooit komen, zoo is het niet, dan na jaren lang met vakgenooten in aanraking te zijn geweest en als gevolg van warme belangstelling in het vak.

Er zijn enkelen, die een aangeboren roeping voor de wetenschappelijke vakken schijnen meegekregen te hebben, en het is een geluk voor hen, wanneer ze zoo'n beroep kiezen, en nog grooter zegen is het voor het vak, dat die menschen dan beoefenen. Maar het grootste deel van de beroepsgeleerden zijn dit slechts door hun opvoeding en nog veel meer te betreuren is het, dat er zeer velen zijn, die klaar-

blijkelijk hun beroep uitoefenen, zonder dat zij er als het ware van nature op zijn aangewezen, en die de bekwaamheden in hun vak ook niet door hun opvoeding gekregen hebben. Aan hen moet men gewoonlijk de mislukkingen in een beroep, waarvan men zoo dikwijls voorbeelden ziet in de maatschappij, wijten; deze mislukkingen zijn van meer ernstigen aard, wanneer het de geleerde beroepen betreft.

Het is niet kwaad om, terwijl gij nog eerst begonnen zijt, u eens enkele punten van verschil op te noemen tusschen een wetenschappelijk vak en een zaak. Aan het uitoefenen van een beroep is natuurlijk eenigszins het begrip „zaak” verbonden, of tenminste zoo behoort het te zijn. Maar hierover schrijf ik u later meer in het bijzonder. Terwijl bij wetenschappelijke beroepsmenschen de voornaamste drijfveer is, de belangen van menschen te behartigen, ijvert een zakenman voor de belangen van koopwaren. Het is dus het praktische verschil tusschen personen en dingen. En dit beteekent: grootere zedelijke verplichtingen voor een wetenschappelijk man, dan voor een zakenmensch. Wanneer de koopman, J a n J a n s e n, iemand een stuk katoen te koop aanbiedt, behoeft hij dat stuk volstrekt niet te geven, wanneer hij denkt zijn geld niet te zullen ontvangen; maar wanneer er iemand met heftige pijn bij den tandarts J a n S m i t komt, dan is het de plicht van dien tandarts, den lijder van de pijn te bevrijden, zonder eerst te vragen, of de patiënt in staat is er iets voor te betalen of niet. Het is de heilige plicht, maar het is dan ook de heilige voldoening van een wetenschappelijk man, dat hij onder alle omstandigheden pijn dient te verzachten, al is de lijder een vorstelijk potentaat of een bedeelde uit het armenhuis, een aartsbisschop of een diepgezonken dronkaard. Om een goed wetenschappelijk mensch te worden, moet gij leeren deze onzelfzuchtige verheerlijking van den mensch u eigen te maken.

Hoewel zoo'n verhouding u mogelijk eenzijdig lijkt, en de wetenschappelijke man zich daardoor allicht zou over-

werken, zult gij wel van mij willen aannemen, dat het hierdoor verstoorde evenwicht door heel wat vergoedingen opgeheven wordt. Maar hierover schrijf ik u in mijn volgende brief. Voldoende, wanneer ik u onder het oog breng, dat gij van den beginne van uw studie af, nauwlettend bestudeert, welke houding de wetenschappelijke mensch in de maatschappij behoort in te nemen, en gij u geheel vereenzelvigd met de wetten, die het wetenschappelijk leven beheerschen. Als gij dat zult doen, dan voorspel ik u een ruim en afgewisseld veld van nuttig werkzaam zijn, waardoor gij u een groot aandeel in het geluk, in de ruimste beteekenis van het woord, verzekert.

Alvorens ik dezen eersten brief eindig, heet ik u van ganser harte welkom in een vak, waaraan ik mijn beste krachten en mijn warmste belangstelling heb betuigd, en ik vertrouw, dat u boven al uwe verwachtingen moogt slagen.

Met hartelijke groeten

t. à. v.

Uw Leermeester.

(DENTAL REVIEW.)